

THE BG-TIMES

Af elever for elever

Lavet af 2.C

Uge 16

Avis nr. 15

BRØNDERSLEV
GYMNASIUM OG HF

Tag jer sammen BG

“Fair nok, man ikke møder op, hvis man skal møde sent, men jer der ikke har kørt en kat ned på vej til skole eller er blevet stoppet af politiet skal da deltage. Ikke mere ”Fuck morgensamling vi sætter os på en ø”.
Læs mere på side 15.

2.C's brevkasse

“Du kan altid prøve at snakke med svigerforældrene om, hvordan det var at være intim med deres søn/datter - det er vi sikre på, at de vil sætte pris på. Ellers kan du altid høre dem, om de gerne vil være med næste gang. Held og lykke med det!”
Læs flere dilemmaer på side 19.

Studieture

Hvad er lærenes holdning egentlig til at alkohol har en så stor rolle på studieturene? Læs om alt fra gode råd til studieturen til sjove historier fra lærenes egen studietur.

Læs mere på side 8.

Galla på BG

I anledning af den årlige gallafest har vi interviewet to af de ansvarlige fra festudvalget. Vi har talt med Martin Thorsager, som er den tilknyttede lærer, og Dicte Bak, som er en af formændene for festudvalget. Vi har spurgt om alt, lige fra forberedelser til sikkerhed. Hele interviewet kan læses på side x.

Vejret for uge 16

Mandag	Tirsdag	Onsdag	Torsdag	Fredag
14°	16°	16°	16°	15°

Galla på BG

Godt og vel 415 elever blev der samlet til den årlige gallafest på Brønderslev Gymnasium og HF d. 20. april 2018. Korte og lange kjoler, butterfly og slips, håret og makeuppen sidder som det skal. Når vi når denne tid på året ved vi alle, hvad der skal ske.

Skrevet af Karoline Thomsen, Natasja Ritter og Stine Rosenkilde

Galla er for 3.g'erne et højdepunkt og en begivenhed, hvor det bliver slået fast, at de snart er færdige med gymnasiet. Forberedelserne har været i gang længe, eleverne har i idræt øvet Les Lanciers - for at være klar til den årlige dans. Vi har i anledningen af Gallafesten begivet os ud for at snakke med formanden for BG's festudvalg Dicte Bak fra 3.c og den tilknyttede lærer Martin Thorsager for at undersøge,

hvad de siger og tænker om begivenheden umiddelbart før den finder sted.

Hvilke overvejelser har I i festudvalget gjort vedrørende galla?

Martin Thorsager: "Vi har sådan en fast struktur, vi kører til festerne, og det tænker jeg, også vi gør til gallafesten, der kommer nu. Altså den kommer til at ligne den fest, der blev holdt sidste år. Helt specifikt har jeg snakket med fotografen lige for nyligt, der var der sidste år, som vi synes gjorde det rigtig godt. Ikke nogen revolutioner, der skal ikke laves så meget."

Hvilken holdning har du til, at andre uden for gymnasiet ønsker at deltage i gymnasiefesterne?

Dicte Bak: "Altså det er jo superfedt, at vores fester har ry for at være så fede, at andre udefra gerne vil deltage. Men da festerne kun er for elever på Brønderslev Gymnasium, så er det selvfølgelig også kun dem, der må komme."

Martin Thorsager: "Jeg kan godt forstå det, og jeg kan også godt forstå, hvis man er elev her på skolen, og man kender nogen, man godt kunne tænke sig at have med, og det kunne være sjovt. Men der er mange nuancer i det, for eksempel er det et sikkerhedsspørgsmål. Altså dem der går på skolen, kender vi. Alle mulige der potentielt kunne komme ind udefra, kender vi ikke. Det handler simpelthen også om sikkerhed, om jeres sikkerhed, når I er til fest."

På Hjørring Gymnasium for eksempel, kan du få lov til, hvis du er 3.g'er, at få din kæreste eller lignende med til galla, selvom vedkommende ikke går på skolen. Ville der på noget tidspunkt være mulighed for at gøre det samme på Brønderslev Gymnasium?

Martin Thorsager: "Lige nu og her på stedet, tænker jeg ikke, det er en mulighed. Men jeg synes egentlig også, at det er en fin tradition at man, finder en fra klassen. Det er egentlig mit indtryk, at det fungerer fint og alle finder en gallapartner de er glade for. Men igen, jeg kan da godt forstå, hvis man har en kæreste eller en rigtig god ven eller veninde, og at man gerne vil have ham eller hende med."

Har i planer om at forbedre "sikkerheden" - altså så andre udover gymnasiets elever ikke kan deltage i festen?

Dicte Bak: "Det er generelt set ikke et stort problem til vores fester, men vagterne og lærerne er selvfølgelig altid opmærksomme både i døren og i løbet af festen."

Martin Thorsager: ”Altså man kan sige, at hvis man vil snyde, så kan man snyde. Så jeg tror i princippet, vi kunne stille et hegn op, sikkerhedsvagter og alt muligt andet. Det vil selvfølgelig gøre det svære, men i princippet, hvis man vil prøve at komme ind, så er det nok rigtig svært at forhindre det fuldstændig. Men jeg vil så også sige at dem, der kommer ind også bliver smidt ud igen.”

Har du fået en indtryk af, at elever på forskellige årgange, har for høje forventninger til galla?

Dicte Bak: ”Galla er altid ét af højdepunkterne på skoleåret, og derfor er alles forventninger som oftest også ret høje. Det er super fedt, at folk glæder sig til festen, og vi vil altid gøre vores bedste for at alle får en super gallafest.”

Martin Thorsager: ”Ej, det synes jeg ikke at jeg har bemærket. Jeg har i hvert fald før hørt nogen sige, at de er glade for, at de kan få lov til at prøve en gallafest alle tre år eller to år, de er her, og at de er glade for det. Men man kan godt mærke, at det er blevet hypet, og måske er blevet hypet mere i løbet af de sidste 4-5 år. Altså der er mange, der gør noget ud af deres hår, gør meget ud af deres kjoler, smoking eller habitter.”

Oplever I, at der er flere der deltager i galla end ved andre fester?

Dicte Bak: ”Der er rigtigt mange som ser frem til galla og som prioriterer gallafesten højt, så derfor er mit generelle indtryk at der kommer flere, men det er ikke noget jeg har nogle tal på”

Martin Thorsager: ”Ja! Altså det er da en fest, hvor man gerne vil med som elev. Det kan vi godt mærke. Så der er altid stor tilslutning.”

Hvad mener du om den tradition, der er opstået angående pigers kjolelængder alt afhængig af årgang?

Dicte Bak: ”Traditionen er jo, at det kun er afgangseleverne, der har lange kjoler på, men det er ikke en regel som sådan. Vi kan ikke som festudvalg lave regler, og derfor er vores holdning, at pigerne skal komme i dén kjole, som de har lyst til.”

Martin Thorsager: ”Jeg er ikke så meget for, at man på den måde grupperer eleverne og jeg tænker, at alle alligevel også godt ved,

hvem der går i 1.g, hvem der går i 2.g, hvem der går i 1.hf osv. Så jeg synes ikke, man behøver at gøre så meget ud af det, men der er jo altid noget hierarki og traditioner.”

Er galla anderledes end andre fester? Hvorfor/hvorfor ikke?

Dicte Bak: ”Gallafesten er på mange måder anderledes, da der både danses lancier på alle 3 årgange, og så tilbyder vi, at man kan få taget klasse- og parbilleder. Derudover foregår festen, som alle de andre fester med DJ, fotostander og bar, så når man ikke danser lancier eller får taget billeder, så er festen formelt som alle de andre”

Martin Thorsager: ”Ja, altså den er anderledes, fordi der bliver gjort rigtig meget ud af det. Der har jo også tidligere været eksempler på nogen der har fået lidt for meget at drikke til fx en introfest. Dette er sjældent tilfældet til en gallafest, fordi hvis man har en fin kjole på, så har man ikke lyst til at komme til at kaste op på den. Så det er mere hypet, man gør mere ud af det. Det er nok det, der er mest åbenlyst.

Gambling og konsekvenser

Skrevet af Jonatan Reedtz og Christian Rønne

Ludomani og spilleproblemer er et nyt og udbredt problem i Danmark. Fra 2006 til 2016 er antallet af ludomaner steget fra 9.800 til 126.000. En meget trist udvikling som i værste fald er skyld i tab af job, kæreste og relationer til familie og venner. Grunden til denne voldsomme stigning af ludomaner, skyldes formodentligt den massive reklamering for de forskellige bookmakere. Hver gang man sætter sig til at se en kamp, bliver man bombarderet med både spiltips, bonusodds og andre former for reklamering, der prøver at lokke en i fælden. Man sidder fx og ser en kamp hvor der har været tonsvis af chancer. Da popper spiltippet op på skærmen: spil på United

til at score over 1,5 mål i anden halvleg. Man tænker lynhurtigt, at det lyder som de nemmeste penge i verden at vinde, lige indtil de ikke scorer nogle mål, og du nu er 500 kroner fattigere. Man sidder tilbage med en tom følelse, og angeren over at ens odds ikke gik hjem. Det næste der sker, er at man får verdens mest ”geniale” ide. Man kunne jo prøve at vinde de 500 kroner tilbage. Man er nu endt i en ond cirkel, som kan være svær at bryde igen. Man bliver ved med at spille flere og flere penge, og lige pludselig står man måske i et

kæmpe underskud, som kan være svært at komme ud af.

Vi har snakket med en af skolens psykologilære Leif Thyge Hansen, for at få et indblik i hvad der får de unge til at spille så meget som de gør.

Hvad får de unge til at spille?

”Det er spændingen. Glæden ved at vinde, men også frustrationen når man taber. Det er det der med at man ikke ved hvad udfaldet bliver. Det er dopamin udløsende”.

Hvad får de unge til at blive ved med at spille selvom de gentagende gange taber?

”Der er to grunde. Man tænker til dels at på et eller andet tidspunkt så må heldet jo vende. Man bliver bare ved med at spille, man bliver afhængig af det. Det er jo ligesom når man er afhængig af kokain, alkohol eller hvad det nu kan være.

Hvorfor tror du at antallet af folk der spiller, er steget så meget?

”Jeg kunne forestille mig der er et stort marked for gambling. Internettet, reklamer, masser af sport i fjernsynet, og ikke mindst at det er blevet nemmere at gamble”.

De mange valg unge har

Skrevet af Annesofie Klæstrup, Jasmin Sørensen og Lenette Hansen

Vi går alle rundt med en følelse af, at vi skal leve op til en form for krav. Som ung, der er ved at blive voksen, er kravene efterfølgende. Især som pige, er det svært hele tiden at skulle følge med, man skal være den bedste i skolen, samtidig med at idealerne tilføjer en masse krav om hvordan man skal se ud.

Når man bliver 18 år, medfølger der en række nye ting, man må og kan gøre. I den forbindelse følger det selvfølgelig, at man nu er blevet gammel nok til at stemme. Ens stemme tæller, det hele er ikke bare ligegyldigt. Det er også nu, du begynder at man i mange tilfælde skal tage mere ansvar. Generelt vil du ikke blive behandlet som et barn længere. Du må køre bil, du kan

komme i fængsel, og du kan blive gift. For nogle vil alle disse ting have meget at sige, men for andre, er det at blive 18 år bare endnu en fødselsdag, fordi man ikke går op i at kunne stemme, fordi man er ligeglad med den nye regering. Men for andre er det en stor ting, og mange unge synes det er fedt at skulle have en stemme.

De danske unge har mange valg der skal tages i løbet af deres teenageår og i løbet af deres uddannelsesforløb. Mange af de unge gymnasieelever har stramme programmer i deres hoved, inden dagen for alvor er skudt i gang.

For mange unge kan det være svært at skulle træffe det endelige valg for fremtiden. Allerede efter grundskolen, i en alder af 16 år, står man med det store valg, om man vil tage en gymnasial uddannelse eller en erhvervsuddannelse. Herefter begynder valgene at komme ind efter lidt. Jo ældre man bliver, jo flere valg er der.

Mange unge er meget usikre og nærmest bange for at træffe de forkerte valg. Især i forhold til videregående uddannelse, da valgene nu til dags skal gå meget stærkt, lige pludselig skal man vælge, hvad man vil med sit liv. Dette medfører tit og ofte et impulsivt valg, der i sidste ende kan være det forkerte.

Nutidens idealer er en ting, der går mange danske unge på og for især unge piger har det en stor betydning i en helt almindelig hverdag og skolegang. Ser man okay ud? og lever man nu op til ideelle krav der er? Det er svært at sige, hvordan det er rigtigt og forkert at se ud, men modemagasinerne har da i den grad sat en barriere for, hvordan man skal se ud.

Dette fører ofte til en usikkerhed i hverdagen. Det kan være svært altid at skulle følge med på det nyeste, for at være med på trenden og for at vedligeholde popularitet.

De unges usikkerhed på dem selv, kan fører til dårlig selvtillid og dårlige dage, hvilket er et stort problem, som der klart burde blive sat mere fokus på. Som ung og studerende kan det være svært at få en hverdag til at hænge sammen, og generelt følge med i alt hvad der sker omkring en. Man bliver hurtigt presset, og der er så mange ting som er med til at presse en. Blandt andet er der

et kæmpe karakterpres i forhold til studie, og samtidig skal man træne helt vildt for at leve op til de kroppsideal, man ser på nettet. Nu til dags bliver der forventet SÅ meget af en, og det er virkelig svært at følge med, når man gerne vil det hele. Unges sociale status er også en ting, de vil blive ved med at leve op til, at man har flest venner, de bedste karakterer og ser godt ud.

Vi har snakket med Louise Havsager Christensen fra 3.C som har svaret på følgende spørgsmål:

Føler du dig presset ang. skole?

Jeg føler mig ikke længere presset i forhold til deadlines og opgaver, det pres var mere aktuelt i 2.g. Jeg føler mig lige nu presset i den forstand at 3.g er mit sidste år til at præstere, og den sidste tid jeg har på BG kan være afgørende i forhold til min fremtid. Det er dog et pres jeg lægger på mig selv, og ikke et pres jeg synes skolen lægger på mig.

Deltager du i mange arrangementer på skolen og i din fritid? hvis ja tager det meget af din tid og dit overskud?

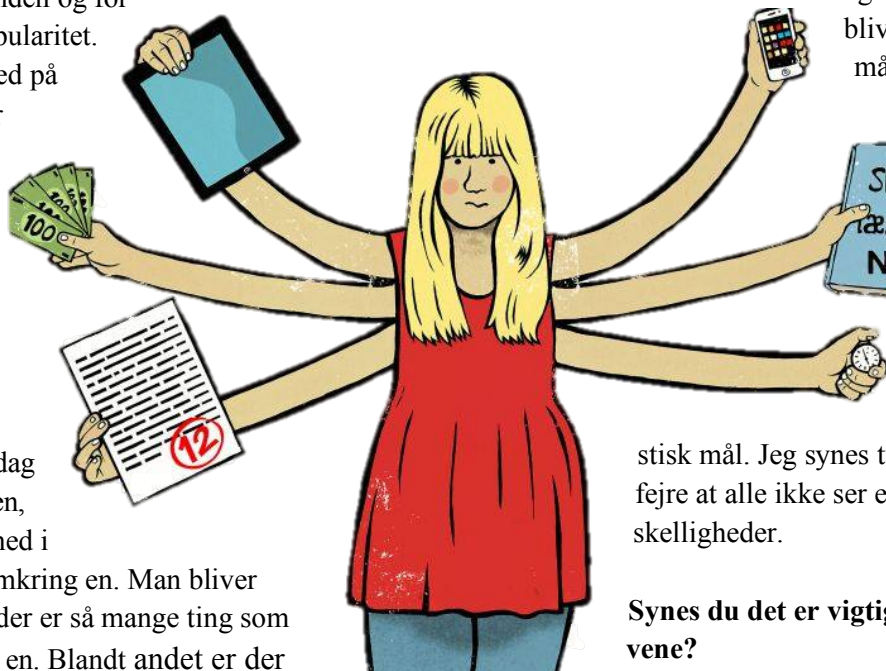
Jeg har deltaget og fortsat deltager i nogle arrangementer på skolen så som musical og dimissionsudvalget. Det at deltage i skoleaktiviteter vil jeg også mener en del af at gå på gymnasiet, og det påvirker blot ens gymnasieoplevelse positivt at deltage i arrangementer uden for den obligatoriske undervisning. Det tager tid og overskud, ja, men det er det værd. Det samme gælder i min fritid. Jeg siger ikke ja til noget jeg ikke kan se en positiv mening med.

Hvad synes du om nutidens kroppsideal?

Jeg synes, det er synd, at der bliver fremstillet én rigtig måde at se ud på, da alle er forskellige. Uanset hvor meget man træner og får lavet med unaturlige midler, så vil alle ikke kunne se ens ud, så det er både et usundt og urealistisk mål.

Jeg synes tværtimod man burde fejre at alle ikke ser ens ud og favne sine forskelligheder.

Synes du det er vigtigt at leve op til kravene?

Det synes jeg ikke. Jeg synes slet ikke vi burde stille krav til hinanden, men derimod motivere hinanden til at blive den bedste version af os selv.

Tænkte du meget over de krav der blev stillet da de blev 18?

Jeg tænker meget over at jeg med de 18 år blev accepteret som en selvstændig borger, og dette ville jeg gerne leve op til i forhold til at stemme og tage mig af diverse udgifter selv. ”Kravet” om at gå byen og

drikke som 18-årig tænkte jeg ikke meget over, det var min egen lyst til de her ting som drev mig.

Tænkte du meget over dit valg, da du satte kryds til kommunal- og regionsvalget?

Jeg tænkte meget over at tage et selvstændigt valg og selv undersøge partiernes mærkesager i kommunen. Jeg ville så vidt muligt ikke lade mig påvirke af mine forældres holdninger. Så ja det tænkte jeg en del over.

Afgangselever - refleksioner og fremtid

Skrevet af Malthe Bregnhøj og Sofie Hansen

Dimissionen er nært forestående. Efter et langt, hårdt, socialt, men også fagligt gymnasieliv, kan 3.g'erne snart sætte huen på hovedet og kalde sig studenter. Gode karakterer, gruppearbejde, afleveringer i bunkevis og et højt fagligt niveau har givet udfordringer for disse 3.g'ere i løbet af årene, men nu står kun de afsluttende eksamener mellem dem og den hvide studenterhue. I den anledning har vi taget en snak med nogle afgangselever: Maja Beck Mejlholm, 3.a, Josephine Dunker, 3.b, Sascha Nøhr Christensen, 3.c, Christian Eckhardt Nielsen, 3.d samt Florian Vinther Seitz, 2.u, om tiden på Brønderslev Gymnasium og de individuelle personers fremtidsplaner.

Tiden på gymnasiet

Tiden på gymnasiet kan for nogle være hård og lang, men blandet med et godt socialt liv, en god klasse og gode relationer, kan gymnasiet blive en spændende og lærerig tid. Midt i alle afleveringer, lektier, lange skoledage osv. bliver der stadig plads til gymnasiefester, fredagscafeer, studietur og mange andre arrangementer, der styrker fællesskabet og det sociale liv på gymnasiet.

Der er mange valg og mange muligheder. Det er derfor en stor udfordring for rigtig mange at tage beslutningen om sabbatår med rejser og arbejde eller start på uddannelse. De fleste vælger dog sabbatåret med mulighed for rejser, afslapning og arbejde, inden de begynder på deres uddannelse. Vi har interviewet nogle afgangselever for at høre, hvordan deres tid på gymnasiet har været.

Christian Eckhardt Nielsen fra 3.d siger: *“Det har været en periode med både ups and downs, men jeg syntes alt i alt, at gymnasiet har været okay”*. Maja Mejlholm fra 3.a udtaler *“Det har været en god tid. Jeg har fået en masse nye venner, og jeg har haft en rigtig god klasse, hvilket også har hjulpet til, at gymnasiet blev lettere og knap så tungt.”* Gymnasiet har altså været, en spændende periode, både med nye bekendtskaber, lærerig undervisning og nye sociale kompetencer.

Florian Vinther Seitz fra 2.u fortæller *“Jeg kan godt lide, det med, at man kan snakke med alle, og at der er et godt socialt liv på skolen. Der er dog rigtig mange afleveringer, men jeg synes generelt at fagniveauet har været godt og højt. Jeg synes også, at skolen har lagt op til, et godt socialt liv med studieture, introture, fester osv.”* Der er derfor enighed om, at gode sociale relationer er vigtige i en ellers hård gymnasietid. Det hjælper på den daglige gang i gymnasiet med lange dage, mange lektier og afleveringer samt i timerne. Josefine Dunker fra 3.b siger også det følgende som svar på spørgsmålet *“Jeg syntes det har været en god tid, fyldt med spændende og til tider sjove udfordringer. Jeg syntes, at tiden er gået stærkt, og det er vildt, at tænke på, at vi bliver færdige til sommer.”*

Fremtidsperspektiv

Til sommer afslutter 3.g'erne som bekendt 3 års skolegang på Brønderslev Gymnasium og HF, et gymnasium, som har budt på mange både sociale

og faglige udfordringer. Nogle 3.g'ere skal læse videre, andre skal have gang i en anden form for uddannelse, og en helt tredje gruppe benytter sig af sabbatåret, hvis popularitet er vokset kraftigt den seneste tid. Nogle vil gerne ud og rejse og opleve andre kulturer, mens andre ønsker at tjene penge og opnå erfaring på arbejdsmarkedet samt tage en pause fra bøgerne.

Til spørgsmålet om hvad man skal efter gymnasiet svarer Christian Eckhardt Nielsen, 3.d: *“Jeg skal have et sabbatår efter gymnasiet, hvor jeg skal arbejde hele året, fordi jeg trænger til et friår. Gymnasiet har jo været hårdt, så jeg kunne godt bruge en pause fra uddannelse”*. Som sagt er rejsedestinationer også ofte populære mål med sabbatåret, og nogle tager måske flere sabbatår på at forberede sig på den videregående uddannelse. Her svarer Sascha Nøhr Christensen fra 3.c: *“Jeg har kigget på diverse uddannelser, men jeg har ikke helt fundet ud af, hvad jeg vil. Derfor kan et sabbatår måske gavne. I dette vil jeg gerne ud og rejse, måske til Frankrig, fordi jeg er god til det franske sprog, og jeg kunne godt tænke mig at lære mere om deres kultur. Men for at tjene op til denne tur skal der helt sikkert også arbejdes for pengene.”* Til sidst er der gruppen af mennesker, som ikke føler det nødvendigt med et sabbatår. Florian Vinther Seitz fra 2.u understreger for hans vedkommende:

“Jeg skal studere medialogy på Aalborg Universitet efter gymnasiet. Jeg har derfor ikke følt, at det var nødvendigt at tage et sabbatår. Min store interesse har altid lagt inden for computerspil, og derfor har det stået klart for mig, at jeg gerne bare vil i gang med den uddannelse.”

Der er også nogen, der vælger at tage et sabbatår efter gymnasiet, fordi det kan være svært at vælge uddannelse. Uddannelsessystemet giver jo nemlig adgang til mange forskellige ting med så mange forskellige adgangskrav både i form af karakter-snit, men også det specifikke valg af fag. Vi har derfor også spurgt efter, hvorvidt valget af uddannelse for den enkelte person er udvalgt, hvorvidt det var svært at vælge og dermed også, om fagene fra studieretningen skal bruges. For nogen er der allerede tænkt ud i fremtiden.

Josephine Dunker, 3.b, udtaler: *“Jeg har altid vidst, at jeg ville noget med naturvidenskab, så derfor lagde studieretningen matematik-fysik-kemi godt til mig.”* Endvidere specificerer hun: *“Det har dog været svært at vælge mellem fysik eller kemi. Jeg har for fremtiden mest tænkt på at vælge noget kemi, hvilket jeg også har valgt på A-niveau, men det kan sagtens nå at ændre sig endnu.”* Det er dog langt fra alle, som ved, hvad de vil, og hvorvidt de ønsker at arbejde med fagene fra deres studieretning. Selv forklarer Maja Beck Mejlholm, 3.a: *“Jeg har overvejet meget, hvad jeg vil i fremtiden. Det er ikke helt faldet på plads endnu, da det hele kommer til at afhænge af mit snit, når vi dimitterer. Dog regner jeg bestemt med, at mit valg er præget af de fag, som jeg havde i min studieretning.”*

Man kan sige, at for vores interviewede 3.g'ere er der bred enighed om, at tiden på Brønderslev Gymnasium har været god og gået hurtigt, dog har der også vores ups and downs både sociale og faglige udfordringer. Der er dog forskellige holdninger til, hvordan fremtiden ser ud for afgangseleverne. Der hersker stadig tvivl, hvorvidt man skal tage en pause fra læringen og snuppe et sabbatår eller man skal direkte i gang med en uddannelse, hvad end det er en universitetsuddannelse eller en erhvervsfaglig uddannelse. Fælles for dem alle er dog, at med den hvide studenterhue på hovedet kan man ikke gå helt galt i byen.

Studietur: Fra lærernes perspektiv

Skrevet af Emma Bjørnstrup, Julie Blond, Emilie Poulsen og Line Larsen

Studieturen er en vigtig del af gymnasietiden og noget som alle ser frem til. Både elever og lærere ser studieturen, som en spændende begivenhed med rig mulighed for mindeværdige oplevelser og stærkere fællesskab. Kulturelle oplevelser kommer i mange former - et kig på de mange seværdigheder står oftest på dagsplanen, dog er dykket ned i det lokale natteliv, noget der bliver vægtet højt af de fleste elever.

Studieture kræver dog meget planlægning, og dette er tidskrævende for lærerne, der ønsker at skabe en uforglemmelig og oplevelsesrig tur for alle parter. Hvordan skal lærere håndtere eleverne på en hensigtsmæssig måde, og hvor meget planlægning er der *egentlig* under denne forberedelsesproces til studieture? Er alkohol og tømmermænd en for stor del af elevernes dagsorden? Hvor meget arbejde kræver studieturene egentlig af lærerne? Dette har vi spurgt lærerne Martin Thorsager og Adam Buus om.

Interview:

Adam: ”Da jeg var lærer på Greve Gymnasium, var jeg på studietur til Istanbul i 2014 med mit musikstudieretningshold - 2.w. Jeg talte ikke timerne, det tog at planlægge den tur, men det var et stort arbejde. Selvom det kun er få dage, man er af sted, skal man have planlagt alt. Flybilletter og anden transport frem og tilbage skal bestilles, hotel skal findes og bookes, bestilling af entrébilletter til alt, hvad man skal se, for slet ikke at tale om planlægningen af, hvad man skal se. Man kan jo ikke vente med planlægningen, til man er taget af sted på turen. I forbindelse med planlægningen skal man jo også være opmærksom på, at man tager af sted til en by og et land, man måske aldrig har været i før. Måske er det et sted, hvor infrastrukturen er dårlig, så man ikke kan tage

offentlig transport. Måske kan man ikke regne med, at man kan tale samme sprog som indbyggerne i landet, man rejser til. Heldigvis er man jo to lærere, der rejser sammen og planlægger turen sammen. Jeg rejste sammen med en handlekraftig lærer, der også var Sergent i forsvaret, og havde været udsendt til Afghanistan, så jeg følte mig ret tryk, hvis noget uforudset skulle ske.

Martin: ”Jeg var i Malaga i Sydspanien. Det var med 2.a i 2015-16, som havde Biologi og Idræt i studieretningen. Der ligger tit meget arbejde i planlægningen af en studietur. Hvis turen går til USA, som i 2.c, så skal der også tages kontakt til skoler og værtsfamilier. Så der er mange ting helt fra de lavpraktiske til de mere tankekrævende. Og i undervisningen skal man som lærer inddrage noget relevant, der ligger op til studieturen, det ligger også i forberedelsen af en studietur.”

Kan du fortælle en sjov historie/et godt minde fra en tur med en klasse?

Adam: ”En aften vi var ude at høre musik på nogle små spillesteder, kom en af eleverne til at træde en kat over poterne, så den rev ham. Han måtte efterfølgende et smut på hospitalet med den anden lærer for at få en stivkrampe. Da de ankom til hospitalet, havde eleven glemt sit sygesikringskort på hotellet. Så de skulle lige et smut tilbage efter det. Det blev til en del kørsel i Istanbuls gader den nat. Samtidig sad jeg med de andre elever og nød aftenen og musikken på spillestederne i Istanbuls små kringledede gader.”

Martin: ”Det er svært at fremhæve kun et godt minde, men markedet jeg så i Malaga med Dorte Etzerodt og 2.e i skoleåret 2014-15 er et godt minde. Her kan man købe alle slags kød, frugt, mm. Spanierne er gode til at lave god mad og mange køber de gode råvarer på markedet i Malaga. Et sjovt minde er fra studieturen med 2.a i 2015-16. Turen gik også her til Malaga. Klassen prøvede kræfter med snorkling i Middelhavet og

cykelture op ad bjerge. Her blev udholdenhed og kondition virkeligt testet. Specielt cykelturen trækker ud og ikke alle nåede toppen. Men alle fik efterfølgende lidt mere respekt for Tour De France rytterne.”

Hvilke tanker gør du dig omkring det at være lærer på en studietur - er der nogen bekymringer?

Adam: ”Ja. Masser! Som ”den voksne” skal man jo være den, der har forudset alle potentielle problemer, der kan opstå på sådan en tur. Og man har ikke mulighed for sådan lige at smutte hjem, hvis noget skulle gå galt. Man ved jo heller ikke, hvordan eleverne reagerer, når de bliver sluppet løs i en mere eller mindre tilfældig hovedstad i Europa. Men samtidig glæder jeg mig også til at være sammen med eleverne uden for klasselokalet og at lære dem bedre at kende. Det giver også en bedre forståelse for hinanden. Vi ser jo normalt kun en enkelt side af hinanden, så vi næsten ikke kan kende hinanden, når vi møder hinanden i Netto eller på Roskilde Festival.”

Martin: ”Der kan godt være bekymringer. Du har jo som lærer ansvar for de elever, du tager med på studietur, så selvfølgelig ligger det i underbevidstheden, at du skal sørge for, at alle kommer sikkert hjem igen. Men man kan se spøgelse alle vegne, og det ligger ikke til min natur. Jeg glædes over at Patrick Leavy og 2.c vil have mig med på studietur til USA i år. De tanker der har fyldt, er at få lavet et godt program med Patrick, og huske at give alle de nødvendige oplysninger og få udfyldt de nødvendige papirer.”

Hvordan er det at have ansvaret for så mange elever?

Adam: ”Jeg var nervøs, før vi tog af sted, men det viste sig slet ikke at være noget problem, for det var en meget rar klasse, som tog ansvar for sig selv. Der var ikke nogen, der kom for sent til noget, og ikke nogen, som drak sig så fulde, at vi ikke kunne have dem med ud i Europa. Det

ansvar, man har for eleverne, er noget, man vokser af. Men bag lærerens ansvar for eleverne er der også en nødvendighed i, at eleverne opfører sig ansvarligt.”

Martin: ”Det kan godt være en lille smule angstprovokerende, hvis man sætter sig ned og tænker, at fly kan styrte ned, at elever kan blive væk osv. Men det nytter ikke noget at ligge søvnløs over det. Det er også min erfaring, at mine kolleger er gode til at dele ud af deres erfaringer.”

Hvad er det værste en elev kan gøre på en studietur?

Adam: ”Det værste, en elev kan gøre, er at bryde de aftaler, som er nødvendige for deres egen og vores andres sikkerhed. Der er mange elever, som glemmer eller ikke ved, hvor meget en lærer – og klassekammeraterne for den sags skyld – skal

gøre for at rette op, når en enkelt elev er ligeglad med fællesskabet.”

Martin: ”Det, at beslutte sig for at tage skyklapperne på og sige til sig selv, at man ikke vil lære en anden kultur og nyt fagligt at kende, er det værste. Meningen med studieturene er jo blandt andet at

sætte det faglige ind i en ny kontekst. Og præcis der er man nødt til at være åben, når man spiller på udebane.”

Har du et godt råd til kommende elever, der skal på studietur?

Adam: ”Glæd jer!”

Martin: ”Tag meget bland selv slik med til deres lærere.

Nej, helt seriøst lyt godt efter på de forskellige se-værdigheder, og tænk på, at man får lov.

Der er meget fattigdom i verden, og mange andre unge får aldrig lov at få så spændende en oplevelse som I får.”

Har du et godt råd til lærere, som skal på studietur?

Adam: "Nej, ikke rigtig. De har nok at tænke på, når de skal af sted, og alle studieture og klasser er forskellige."

Martin: "At nyde turen med eleverne, fordi man kommer til at lære hinanden bedre at kende. Og ellers at være på stikkerne - der byder sig nogle gange nye muligheder for indhold til et fagligt program til en anden studietur. Og ellers opbygge et netværk hvis muligt - det kan altid blive aktuelt at tage kontakt igen."

Hvad er det bedste ved at få lov til at være med en masse elever på studietur?

Adam: "Både det med at man kommer til at opleve dem uden for klasselokalet, men også at man har mere tid sammen med

eleverne til at opleve noget, som ikke er matematik, eller hvad man nu underviser i. Og også bare hygge. Det synes jeg, man gør meget sjældent som lærer. I hvert fald ikke så ofte som jeg gerne ville."

Martin: Det er at lære hinanden bedre at kende, og at man får fælles oplevelser, der giver forståelse for det faglige, man ellers kun kan læse sig til. Eksempelvis får 2.c nu muligheden for at se et andet skolesystem og snakke med andre unge om, hvad der er godt og skidt ved det.

Hvad er dit syn på elevers alkoholvaner på studieture, og hvilke oplevelser har du haft med det?

Adam: "Den klasse, jeg rejste med, fik lov til at drikke alkohol, den første aften vi var af sted. De fik også at vide, at deres opførsel den aften ville afgøre, om de kunne få lov til at drikke alkohol de andre aftener. De gik heldigvis både i seng til tiden og kom op til tiden, og opførte sig lige som de

skulle. Det er egentlig min holdning til alkohol. Hvis eleverne kan administrere at drikke et par øl eller lidt vin, og stadig opføre sig ordentligt som gæster i en anden by og land, så er der jo ikke nogen problemer i det. Hvis eleverne – bare nogle enkelte – ikke kan styre det, så kommer det til at gå ud over alle de andre. Jeg synes, eleverne har fået et større fokus på alkohol generelt – også på studieturene, og det tror jeg ikke, er så smart. Jo mindre det handler om at drikke og blive fuld, des lettere er det for en lærer, at give eleverne lov til at drikke et par øl på studieturen."

Martin: "Jeg synes, det er smadder uheldigt, at det er begyndt at fylde så meget. Det hedder studieture og ikke drukture! Det er ikke nyt, at elever gerne vil have alkohol, når de er på studieture, men det er som om, at det er blevet smart at reklamere med det til en morgensamling, og det er da helt godt! Men lur mig om ikke skolen laver et tiltag på det her område."

Med stor opfordring fra lærerne; glæd jer til jeres studietur!

Nyd turen, udforsk kulturen og benyt chancen for at styrke fællesskabet blandt lærere og elever. Husk nu, at dagsordenen står på museumsture mm., så at gå hånd i hånd med tømmermænd er nok ikke svaret, dette betyder dog ikke, at en tur på den lokale bar IKKE er kulturelt, og at udforske en ny kultur er bestemt ikke noget man skal gå glip af. Sidst men ikke mindst - husk en masse bland selv slik til jeres lærere, så de ikke bukkes under for presset ved at være ansvarlig for tømmermændsramte elever.

2.c's rejsebreve

Fra den 12. marts til den 23. marts besøgte 2.C USA. Turen stod både på fem dage i hovedstaden Washington DC og derefter seks dage i staten North Carolina, hos værtsfamilier.

I disse rejsebreve, skrevet af nogle elever fra 2.C, kan i få et indblik i nogle af de aktiviteter eleverne var ude på, og turen som helhed.

Banankrisen

Skrevet af Simone Winther

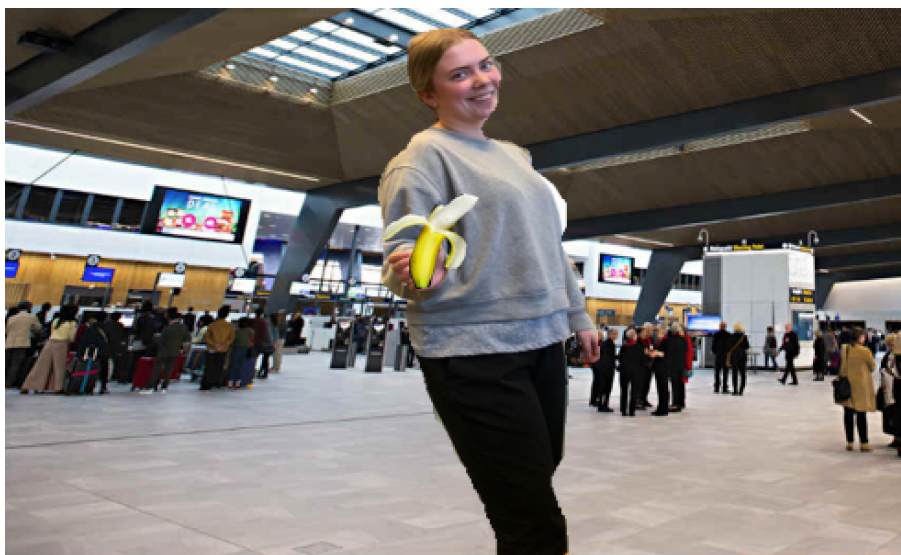
Efter 12 lange timers transport, indånder vi endelig Amerikas tunge luft, og vi bevæger os alle 33 individer, med rolig skridt, ind i Washingtons katotiske lufthavn.

Uanset hvor jeg kigger hen, bliver der uddelt smil og kram. Det gør mig varm om hjertet og lige netop i dette moment, får jeg en fornemmelse af, hvordan det er at være lykkelig. Vi går igennem

den lange kø, for at komme igennem deres strenge sikkerhedssystem.

Sofie, Frederik og jeg bliver fuldt hen til kø nummer 43, hvor der bag skranken sidder en magtfuld, egoistisk og ikke mindst testosteron-duftende ung herre, der med et usympatisk blik studerer min torso.

Jeg forklarer ham nu med en rolig stemme, at jeg er kommet til landet med min klasse, at jeg er fra

Danmark, og at jeg skal være her i 13 dage. Han spørger nu ind til indholdet i min gule Fjällräven rygsæk, hvortil jeg nævner de få rester jeg har tilbage af en pose lakrids, en rejsestørrelse med parfume, en banan og....

Jeg kan godt se på vagten, at det, netop i dette moment, går galt.

Han trykker på den røde knap, han har foran sig, og hermed udløses en alarm over hovedet på mig. En vagt kommer hen til mig, og i en hurtig kapgang får han mig ud på en tur igennem halvdelen af lufthavnen og ned i et ekstra beskyttet venteværelse.

Jeg er forskrækket og ikke mindst forvirret over situationen, jeg er havnet i, men formår dog at holde humøret højt, imens jeg sidder der. Jeg fortæller i alt 3 personer min historie, og det går først op for mig her hos den sidste person, at det er på grund af bananen i min taske, at jeg ikke kunne få

lov at gå videre i lufthavnen med min klasse. Sæt nu jeg havde propet alverdens euforiserende stoffer i bananen eller måske endda tilført en særlig dansk sygdom til den.

Efter 20 minutter ser jeg endelig min kuffert blive båret ind af endnu en magtliderlig vagt, der uden nogen form for entusiasme kaster kufferten ind i rummet, jeg sidder i.

Jeg er træt af den situation, jeg har sat mig selv i. Jeg er træt af de amerikanske autoriteter, og jeg er i bund

og grund bare træt. Men jeg er vild med landet og jeg er vild med min klasse, som jeg ved står lige på den anden side af døren, så det beroliger jeg mig selv med.

Jeg får lov til at tage min kuffert, og med tårer pressende fra mine tårekanaler forlader jeg rummet og håber ingen registrerer mine rødmosede kinder og halvt ødelagte mascara, imens jeg prøver at få øje på mine kammerater. En vagt får øje på mig og spørger med en irriterende beroligende stemme, om det er fordi jeg ikke kan finde mine forældre, at jeg fældede en tåre. Med blandede følelser af afmagt og med et lille hak i min stolthed over at have grædt over en banan, får jeg øje på Rasmus og Silje, og lige netop NU ved jeg, at turen er begyndt. Vi er glade, vi har det godt og hvor er vi heldige at have fået lov til at få denne oplevelse sammen som klasse.

Med våbnet i sin hule hånd

Skrevet af Malthe Bregnhøj Nielsen

Der lød et højt brag. Som en eksplosion i Tjernobylen sendte lyden sine bølger gennem skovens labyrint af træer. Bladene på jorden hvirvlede i takt med, at lydbølgerne ramte dem, og målskiven stod nervøst i smerte og stirrede mig direkte i øjnene. Det var en flot forårsdag, hvilket viste sig i de halvtudsprungne blomster på træernes grene. Nogle hvide, nogle røde, nogle pink. Jeg havde

mine øjne rettet ligefrem, og fokus var mod centrum af målskiven. Det var ikke en mulighed at kludre i det nu. Vinden ruskede en smule i træerne og bidrog til præriestemningen som fra en ægte Western. Jeg stod i en træfyldt skov med målskiven et lille stykke væk. Ved min side lå en lille trækasse med ammunition, og der lå nogle skydevåben ved siden af; en Glock, en revolver og to

hjemmebyggede rifler. Bag mig stod min vært og guidede min kropsholdning. Efter et par minutter med spørgsmål og forkerte positurer fandt jeg den perfekte stilling, og jeg placerede hånden i et trygt greb omkring den sorte håndpistol. Jeg slog sikringen fra og lagde fingeren forsigtigt på aftrækkeren. Med høj præcision sendte jeg en tornado af de skarpe patroner mod målskiven, og igen kunne man se, hvordan træerne næsten blev blæst omkuld, og bladene næsten flygtede længere væk end danske skoleelever, når en lærer siger ordet ”aflevering”. Selv tog jeg et lille skridt tilbage, da trykket pressede mig lidt tilbage, som fik jeg et chok af en gyserfilm. Duften af affyringen var minimal, men alligevel duftede det en smule af en god, gammel, dansk T-Hansen-butik, selvom der ikke lå et par nye bildæk i miles omkreds. Uden tvivl kunne man mærke adrenalinen styrte rundt i blodet. Sommerfuglene havde for længst overtaget kontrollen i min mave, og mit hjerte pumpede i en ufattelig rytme. Selve lyden af det pumpende hjerte trak småbekymrende miner på min vært bag mig. Alligevel tog jeg sigte for sidste gang. Denne gang havde stilheden lagt sig som en dyne over skoven, og jeg levede i momentet. Solen reflekterede sig i de små sveddråber, som kom til syne på min blege pande. Et sidste nervøst blik sendte målskiven mig, før jeg gjorde arbejdet færdigt. Uden tøven placerede jeg min pegefinger på

aftrækkeren og affyrede patronen mod den hjælpeløse målskive, og en sidste gang fyldte braget skoven op.

Et subtropisk hedeslag slog kort ind over North Carolinas kyst og ramte mig i ansigtet, og det føltes grundet min tykke vinterjakke og varmen fra affyringen kort sagt som en saunagus fra Lalandia. Selv ikke en typisk dansk vinter i midten af januar ville kunne sænke min kropstemperatur ned til de normale 37 grader celsius efter dette. En stor oplevelse var det, også selvom det var en smule grænseoverskridende. Det er jo naturligvis umuligt bare at skyde civilt i Danmark grundet den danske våbenlovgivning, og man skulle lige tilvænne sig de høje eksplosionsbrag og trykket fra våbnet i skudøjeblikket. Normalen i USA er nemlig, at civile kan have våben på sin egen ejendom, hvilket min værtsfamilie havde. Min vært gik selv til skydeturneringer på konkurrenceplan, så derfor var det vigtigt for ham at kunne øve sig. Ydermere fortalte min værts far endda, at det var legalt at bære våben offentlige steder som indkøbscentre – det er bestemt en kæmpe forskel fra Danmark. Dog må man konstatere, at selvom træer og målskiver måtte opleve stor smerte, så føler jeg, at det helt klart var en oplevelse for livet, og med stor tilfredshed pakkede vi våbnene og ammunitionen i tasken og forlod skoven tilbage til huset.

High School – en oplevelse for livet.

Skrevet af Emma Madsen, Line Kang og Nanna Bach

Et virvar af mennesker færdes langs de trængte gange. De nysgerrige blikke vendes imod os, mens vi langsomt følger strømmen af amerikanske elever. En flok unge sportsfolk passerer os, og lugten af sved og jord fanger vores opmærksomhed, som ellers synes fokuseret på diversiteten af skoleelever.

Vi er netop ankommet til Central Cabarrus High School i Concord, North Carolina. Kalenderen siger den 19. marts 2018, hvilket i dette område bliver betegnet ved højt solskinsvejr og skyfri himmel. Dette vejr står i kontrast til vejret i

Washington DC, hvor termometeret var omkring frysepunktet, hvor vi, med vores gymnasieklasse, startede første del af vores længeventede studietur. Forventningerne til High School var på højde med Mount Everest.

Det fysiske miljø møder vores forventninger; lange gange med lockers, stort kantineområde fyldt med højlydte elever opdelt i deres faste klikker, duften af fedtede pizzaslices fra kantinekøkkenet, lyden af sang og rumsterende skramlen med kulisser fra teaterscenens musicalproduktion og en genklang fra råbene fra sportsfolkene, som færdes i gymnastiksalen. Kantinen er skolens samlingspunkt - også på tværs af årgangene. Den 25 minutter lange frokostpause består af kaloriefyldt

og oliedryppende mad fra kantinen, der ikke lever op til de danske standarder.

I et stort rum fyldt med kaos fra larmende elever, der spiller frit på skolens mange instrumenter, bliver der pludselig ro, idet en lærer indtager rummet. I én bevægelse stiller hver elev sig ret bag sin plads. ”Good morning Mr. Baker”, lyder det i kor. Han nikker og gør med sin hånd tegn til, at de kan sætte sig ned. I to buer sidder eleverne klar med hver deres blæseinstrument. En summen af småsnak stopper med ét, da Mr. Baker hæver sin hånd. Han dirigerer klassen igennem et værk, de har arbejdet længe på. Sammen lyder de næsten DR’s Symfoniorkester. I timen øver eleverne sig på de musikstykker, der skal spilles til den kommende forårskoncert, og vi får lov at lytte med. Med symfonien spillende i baggrunden kaster jeg mit blik på lokalets mange pokaler. Nogle af pokalerne er fra slutningen af 1900-tallet. Både billeder og pokaler i musiklokalet bærer stærkt præg af, at skolen igennem tiden har haft mange dygtige elever, men også vidt forskellige elever. High School var en oplevelse for livet for at sige det mildt. Skolegangen viste sig som værende en

lærerig, spændende og mindeværdig oplevelse, der bragte mig større kulturforståelse. Dette vil vi fremover benytte som en vigtig påmindelse, der sørger for, at vi fortsat vil føle en lyst til at opleve nye kulturer og udvide vores horisonter

Halleluja

Skrevet af Emil Gravholt

En irriterende lyd forstyrrer mig. Der går et stykke tid, før at jeg opfatter, at det er vækkeuret på min telefon. Med umenneskelig viljestyrke tvinger jeg mine øjne op. Uret viser 06:00, det er søndag og dagen, hvor vi skal med vores host-familie i kirke. Morgenmaden består af en banan og en flaske vand, eftersom morgenmad åbenbart ikke er noget amerikanere finder nødvendigt. Lettere irriteret over at skulle bruge vores dyrebare tid i USA på at gå kirke, sætter vi os ind i bilen. Vi er åbenbart en smule sent på den, så Scott, vores host-far, giver den enorme firehjulstrækker lidt ekstra gas. Heldigvis bor vores særdeles kristne host-familie kun tre minutters kørsel fra kirken, der i princippet kunne fungere fremragende som sportshal. Den minder i hvert fald ikke om den klassiske danske

folkekirke. Der er ingen hvidkalkede mure og omkringliggende gravpladser.

Vi træder gennem en skydedør som i et shoppingcenter, og det første der møder mine øjne er en form for garderobe - bare med børn. Forældre står i kø for at aflevere deres barn og får udleveret et nummer, som de skal vise ved afhentning igen. På denne måde kan alle, forhåbentligt, få deres rigtige barn med hjem efter gudstjenesten, hvilket jeg finder lettere komisk.

Vi fortsætter forbi børnegarderoben og vader direkte ind i en igangværende koncert. En stor sort mand står og skråler igennem, med en af de bedste sangstemmer jeg nogensinde har hørt, og alle de kristne tilskuere har begge arme i vejret i en form for eufori. Jeg ved ikke, hvilke forventninger jeg havde til en amerikansk gudstjeneste, men dette

var ikke umiddelbart en af dem! Mens jeg lytter til den fantastiske musik, kigger jeg rundt blandt deltagerne til gudstjenesten denne søndag morgen. Det slår mig, hvor engageret de er omkring deres tro. Mange står med begge arme i vejret og vugger frem og tilbage i takt med musikken, som om de er i gang med et religiøst ritual. Man kan se de skiftevis synger med på sangen, samt står remser små ting op for dem selv. "Thank you Jesus" er åbenbart en meget populær vending. Efter den fantastiske musik træder en ganske almindelig mand op på scenen. Jeg antager, han er en form for præst, men ikke som en dansk præst med sort præstekjole og hvid pibekrave. Han var derimod iført en løst knappet skjorte og sandfarvede bukser. Præsten begynder på en lang tale om at åbne sig op, og lade Helligånden komme ind i sin sjæl. Angiveligt en meget spændende og betydningsfuld tale - hvis man altså er troende. Han slutter gudstjenesten af med en lang fælles bøn, hvor alle

folder hænderne og kigger ned i jorden. Kristoffer og jeg ved ikke helt, hvordan vi ellers skal agere, så vi gør det samme. Bønnen bliver afsluttet med det velkendte "amen". En klapsalve følger, og folk begynder at forlade salen, sikkert for at hente deres børn - hvis de altså kan finde den lille papirflap med nummeret.

Tag jer sammen BG!

Skrevet af Andrea Andersen, Sille Blankensteiner, Sille Jensen og Simone Winther

I denne del af avisen vil vi fra 2.c udnytte vores ret-tighed til fri tale og godt gammeldags brok. Vi er utilfredse med nogle ting og nu skal i dæleme høre hvad og hvorfor!

Morgensamling, JA TJAAAK!!!

Nå gutter, nu er det nok. Vi skal til at tage os sammen. Der er simpelthen for få, der møder op til fredagscafé og morgensamling, selvom det er hyggelige begivenheder. Og ja, vi ved godt, at det er lidt øv at sidde inde i festsalen og akavet forsøge at pakke sin sølvpapirsbe-klædte mad-pakke ud uden nogen kigger. Og endnu værre er det, når man skal forsøge at

bruge sine lår som et bord og spise sin mad – WE GET IT! Men det er ikke en undskyldning for ikke at møde op. Det er sgu da lidt hyggeligt at sidde med sin klasse, spille Kahoot og grine lidt af de fjollede lege, de forskellige klasser har fundet på. Kom da op støt op om det! Klasserne forsøger at gøre meget ud af morgensamlingen og ønsker jo at I skal komme og se det. Desuden, er der også tit vigtige beskeder fra ledelsen og andre informationer. Fair nok, man ikke møder op, hvis man skal møde sent, men jer der ikke har kørt en kat ned på vej til skole eller er blevet stoppet af politiet skal da deltage. Ikke mere "Fuck morgensamling vi sætter os på en ø".

"Gider vi til fredagscafé"

"Narhh, det er X der afholder det"

Lige knap hver 4. fredag er der fredagscafé på Brønderslev Gymnasium og HF

Det er forskelligt om det er klasser, lærere eller elevråd der står for opgaven, men en ting er sikkert:

DET BLIVER OGSÅ DIN EGEN KLASSES TUR TIL AT AFHOLDE EN. Ved ikke at støtte op omkring arrangementer som dette bliver fællesskabet langsomt svagere på skolen og det vil vi jo helst ikke risikere ;)

Vi på 2. årgang stiller oftest op med et stærkt fremmøde, hvad især 1. årgang ikke kan prale med at gøre. I og med at alle får muligheden for afholdelse af en fredagscafé kan vi ikke forstå at

man ikke støtter op om de andre klasser, for på den måde også at få flere til sin egen café. Jo flere bajere der bliver solgt, jo mindre skal man selv punge ud med til sin studietur, studenterkørsel osv. Win win.

FORSLAG TIL FORBEDRING:

- Læringsværksted kunne være timen op til fredagscafé, så alle elever alligevel er på skolen, og på den måde er det nemmere at få folk til at blive og støtte op om arrangementet.
- Klasserne kan være bedre til at arrangere fester/spisning efter caféerne - (eller man kan tage et smut forbi CT med klassen og få en bette øl bagefter).
- Hvis man har fri kl 12, kan man tage hjem og holde forfest først - et godt råd? Vodka i Hedelund om sommeren er et kæmpe go!
- (RÅD TIL LEDELSEN): Den klasse med flest fremmødte til fredagscafé og andre sociale arrangementer, kan vinde noget?? Kagemand, slik, tur i biffen?

Vi vil derudover pointere at "prisen" er en dårlig undskyldning. 2 øl=20/30,- kroner og det kan NEMT mærkes efter man har været i skole..... Konklusion: Hvis man ikke kan lide øl, må man lære det.

- Hvis man ikke er til alkohol, er der altid mulighed for at købe sodavand, vand og/eller saft og fredagscaféerne er ligeså sjove uden alkohol i blodet.

"Har i set temaet? Jeg bliver hjemme"

På Brønderslev Gymnasium og HF er vi så heldige ca. at have 5 fester hvert år. Vi har forskellige temaer og forskellige traditioner. Eleverne har på BG. været relativt gode til at støtte op om disse fester... MEN hvad er der lige sket i år?? Vi oplever, at der er langt færre der deltager i år end hvis vi ser tilbage til sidste år. Vi tror mange tager disse fester for givet, de er jo en

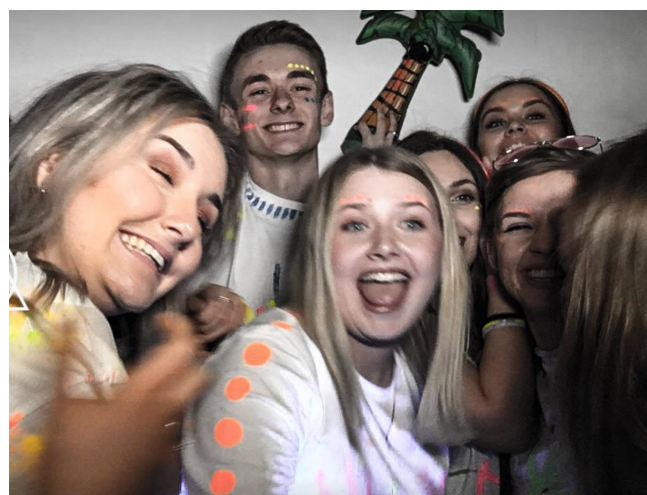

JO FLERE DER MØDER OP - JO SJOVERE ER DET. KOM SÅ VENNER!!

fantastisk mulighed for at få shaket booty og blinket lidt til ham den flotte fra 3.g! Gym-festerne er jo en fandens god mulighed for at udbrede din vennekreds, og samtidig få drukket nogle breezer og dagen efter fortryde, at man skal se alle sammen igen på mandag, fordi man var så hønefuld, at man ikke aner, hvad man har lavet af løjer.

Vi ved godt at mange af 1.g'erne er kommet fra efterskole og det er helt i orden! Men at droppe det sociale på BG fordi man har gensynsfest hver weekend med sin efterskole (Hvilket man i øvrigt ikke rigtig kan kalde en gensynsfest, da man ser hinanden så ofte) er sgu bare lidt ærgerligt. Vi forstår godt i vil holde kontakten til jeres efterskole venner, men glem nu ikke jeres nye venner på BG. Du har 2-3 år på gym, og hvor ville det dog være ærgerligt hvis du pludselig var færdig, og du står med en følelse af, at du er gået glip af en masse socialt, og dine klassekammerater refererer til alle de fede fredagscaféer og gymfester på studenterkørsel. Men du kan ikke snakke med, for du var ikke med til festerne.

SÅ COME ON FOLKENS! Nu støtter vi lige op om festerne. Der er én fest tilbage og det er galla. Lad os sige ordentligt farvel til 3.g'erne og 2.hf'ere og have

en ordentlig afslutning på festerne i år. Vi ved godt at mange kan blive trætte af de "kreative" temaer, men come on! Skal det holde os væk fra at nyde en bajer eller 10? Nej vel?

Hvis i ikke kan lide gym-festerne og synes de er kedelige, så skulle i nok have taget en HTX i stedet for:) Vi har hørt deres lan partys er CRAZY! ;)

Anmeldelse af Black Panther

Superheltefilmen 'Black Panther' er det seneste værk i Marvels store filmiske univers, der også tæller helte som Iron Man og Captain America.

Skrevet af Anders Riis, Mads Graven, Nikolaj Tømmerby og Kristoffer Larsen

Handlingen tager udgangspunkt i det isolerede og teknologisk fremskredne land, Wakanda, hvor kongen netop er omkommet i et terrorangreb. Prins T'Challa står klar til at tage over som ny regent, men modstandere står klar både internt i landet og udefra.

T'Challa, der er velsignet med overmenneskelig styrke, må som superhelten Black Panther slå sig sammen med en lille gruppe krigere og allierede i kampen mod en udspekuleret skurk.

Filmen Black Panther har fået en blandet modtagelse på diverse anmeldelsessider. På Rottentomatoes.com har filmen fået 5 ud af 6 stjerner.

Ekstrabladet, BT og Berlingske har alle 3 givet filmen 5 ud af 6 stjerner Jyllands-Posten har givet 4 ud af 6 stjerner

Politikens anmelder har givet filmen 2 ud af 6 stjerner og siger, at filmen var "et tomrum af

sloganiserede replikker, der hverken formår at gøre karaktertegningen interessant eller plottet spændende."

Musikken i Black Panther kommer hovedsageligt fra Kendricks Lamar's album "Black Panther", som har features fra store afroamerikanske kunstnere som: Travis Scott, Khalid og The Weekend. Faktisk skulle Kendrick Lamar kun skrive et par sange, men efter at have set filmen, lavede han et helt album med 14 ild sange.

Vi var vilde med filmen, der klart levede op til vores forventning. Skuespillerne udfyldte rollerne til perfektion og sangene ramte genren perfekt og passer desuden godt til den målgruppe, som filmen sigter efter. En varm anbefaling herfra.

6 ud af 6 stjerner herfra

Når smagen er god er alting godt!

Skrevet af Emil Gravholt, Gregers Vestmark, Nanna Bach og Sofie Bøjgaard

Før Gitte stoppede i kantinen, lod en lille delegation fra 2. c bestående af Emil, Gregers, Nanna og Sofie i en uge leverdrengen og de sørgelige aftensmadsrester blive derhjemme for at bevæge sig op i kantinen. Der berigede de smagsløgene med Gitte & Co.'s kulinariske alternativer (til madpakken) i det store frikvarter.

Mandag 29/1: Mini-forårsruller og krydret ris

På sådan en grå mandag, kunne alle og enhver jo godt bruge noget, der giver lidt varme her på BG. Allerede ved sproglig ø kunne vi dufte dagens ret fra det asiatiske køkken bestående af forårsruller og ris. Vi ankom

kl. 12:06 og var nr. 5 i køen, hvilket er fuldt ud tilfredsstillende for en sulten BG'er efter endnu en dansktime. Vi fik i den grad varmen, eftersom risene var lidt for godt krydret med karry. Derfor serveres

retten bedst med en kølende flaske vand. De skønne kantinedamer havde dog formået at tilberede risene således, at de ikke blev tørre/kedelige trods den store mængde ris ift. forårsrullerne (de sprøde forårsruller røg hurtigt ned, og der var plads til flere endnu;)). Portionen med de 4 forårsruller og tusind ris, kunne desuden mætte selv den største BG'er.

Tirsdag 30/1: Tarteletter m/ høns i asparges

Efter en grå mandag er vi kommet frem til den famøse "tartelettirsdag". Heldige som vi var, fik vi lov til at gå en smule tidligere fra matematiktimen og blev nummer 4 i køen, da vi ankom kl.

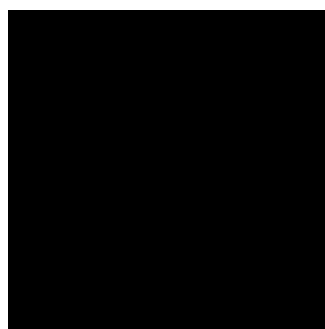
12:00.

Spændingen steg, og sulten nærmede sig, som vi rykkede tættere på dampen fra Gittes tarteletter, og Mobilpay blevet fundet frem. Følelsen af at se de 30 kr. flyve væk i et swipe er aldrig en rar fornemmelse, men det blev dog opvejet af den varme tallerken, man fik tilbage i hånden af en altid smilende Gitte. Vi har valgt at give dagens ret 4 ud af 6 kokkehuer, da tarteletterne smagte som forventet og på samme tid mættede fint (i sammenligning med majoriteten af dagens retter). Dog var anretningen/udseendet ikke just appetitlig, hvilket vi synes er en vigtig faktor for den samlede oplevelse.

Onsdag 31/1: tortillas m/ oksekød og chips

Da vi ankom til kantinen 12:05 var vi allerede nr. 9 i køen, hvilket gav god mening ift. den yderst eftertragtede ret i dag og lønningsdagens goder. Ovenpå nogle dages fattigdom sidst på måneden, kan man glædeligt

belønne sig selv med denne ret. Vi har givet dagens ret 6 kokkehuer, ganske simpelt, fordi det ramte spot on ift., hvad vi forventer af kantinens "tortillas m/ oksekød og chips". Portionen mættede ganske fint uden at

være overvældende. Både salsaen og guacamolen fik de sprøde, lune chips til at glide ned. Fyldet bestående af oksekød, sovs, grøntsager og diverse krydderier havde desuden en fantastisk smag.

Torsdag 1/2: Forloren hare m/ stegte kartofler og sovs

Da vi ankom til kantinen omkring 12:05 var der allerede kommet mange. Vi var nummer 8, og dette tange-

rede jo til, at dagens ret muligvis var et hit, eller hvad? Vi har dog valgt, at give denne ret 2 ud af 6 mulige kokkehuer, da den alt i alt ikke levede op til vores forventninger. Kødet

var ganske fint, men den essentielle sovs og de stegte kartofler var desværre ikke til et 12-tal. Sovsen smagte

ikke af meget, og det lod til, at sovsen også var skilt. Ydermere var kombinationen af den brune sovs og kartoflerne heller ikke prangende. Derfor ender vi med en vurdering på 2/6.

Fredag 2/2: Svensk pølseret

Fredag var der jo fredagscafe, hvilket betød at dagens måltid burde lægge en god bund før (techno)bajerne trillede ned kl. 15. Bunden blev i den grad lagt, da

portionen mættede i lang tid. Ankomsten i kantinen kl. 12:06 og nr. 7 i køen er heller ikke til at klage over. Synes man svensk pølseret er sagen, bør man prøve kantinens version. En lækker kombi af saftige cocktailpølser og massere kartofler, hvor det hele er indhyllet i den lækre sovs, man kender svensk pølseret for. Med krydderierne havde de i hvert fald ramt spot

on, da det smagte, som mor laver den. Dog kunne portionen godt blive lidt ensformig i længden, da den anretningsmæssigt også består af samme farvepalette hele vejen igennem. Det anbefales at skylle retten ned med en flaske vand som tilbehør. Derfor får den ikke den sidste kokkehue mod michelinstjerne. I disse kolde tider kan det varmt anbefales at trave mod kantinen for denne ret.

Hvor mange penge har du brugt i kantinen de sidste 7 dage? (tjek gerne mobilepay for aktivitet)			
0 kr.		39	16,0%
under 30 kr.		56	23,0%
30-60 kr.		64	26,2%
60-90 kr.		23	9,4%
90-120 kr.		29	11,9%
120-150 kr.		13	5,3%
over 150 kr.		19	7,8%
Ubesvaret		1	0,4%

Mød 2.C's brevkasse!

I stiller spørgsmål - vi svarer efter bedste evne.

Skrevet af Frederik Marcussen og Signe Bisgaard

Hej Brevkassen, jeg er supernervøs for at mine svigerforældre hørte mig og min kæreste i nat. Jeg skal ud og spise med familien på restaurant i næste uge og jeg er så pinlig berørt, jeg ved slet ikke, hvad jeg kan snakke med dem om?? Hjælp!!! Hilsen mig.

Hej mig.

Du kan altid prøve at snakke med svigerforældrene om, hvordan det var at være intim med deres søn/datter - det er vi sikre på, at de vil sætte pris på. Ellers kan du altid høre dem, om de gerne vil være med næste gang. Held og lykke med det! Mange hilsner Frederik & Signe.

Hej der går en sød fyr i 1.c.. 10hi f9s.... Jeg sys han er ret læx.. Men hvad skal jeg gøre for at få hans opmærksomhed. Jeg håber vi kan snakke sammen. Men tør ikke spørge ham.... Vh Den forelskede fra 2 årgang... <3

Hej forelskede fra 2. årgang.

Gør noget crazy. Benyt dig af den vilde metode og drop alt om diskrete snaps og søde blikke. Kom i stedet i skole med udfordrende tøj og en fjollet hat - så er jeg sikker på, at du får både hans og en masse andres opmærksomhed.

Held og lykke!

Hilsen Frederik & Signe.

Hvad skal man gøre, for at en pige lægger mærke til én?

Der er mange ting, du kan køre for at få en piges opmærksomhed. Følgende er sikre vindere:

- Giv en øl til næste gymfest (eller to).
- Spænd ben for hende - så vil du med garanti få hendes opmærksomhed.
- Fyr ned ad gangen med fuld fart og en kaffe fra kantinen i hånden. Dette smarte trick er der faktisk et par stykker fra BG, som benytter sig af - man skal bare lige holde øjnene åbne.
- Send hende et sexet blik.
- Bund en Cocio midt på øen hvor hun sidder.

Held og lykke fra Frederik & Signe.

Sidste gang jeg var i byen mødte jeg min lære, han gav et par drinks og så endte vi i vest byen. og det gik ikke stille for sig... Nu er jeg gravid, hvad fuck gør jeg?? hilsen desperat gravid mig!!

Hej desperate, gravide dig.

Husk, at eftersom du er gravid med din lærers barn, kan du altid udnytte det - måske du kan hive din karakter en tak højere op? Det er med at få det bedste ud af det. Moderlivet venter dig. Stort tillykke!

Kærlige hilsner Frederik & Signe.

Hvad gør man hvis man er kommet til at stikke to tamponer op!???

Man stikker endnu en op og ser derefter, hvor mange man kan få derop.

Bedste hilsner Frederik & Signe.

Hej Frederik. Nogle tips til at blive svigermors drøm??

Hej kære spørger.

Skum fløden til den er rigtig tyk. Jo mere fløde, jo bedre. Når dette er gjort så husk at være sød, åben og smilende. Behandl pigen godt og vær god til at snakke. Mødre og kvinder elsker at tale. Og for Guds skyld, husk at være fløde.

Mange hilsner Frederik & Signe.

Jeg har selvtillidsproblemer grundet mine små bryster. Hvad kan jeg gøre for at få det bedre? Putter tit papir og strømper i mine push-up bh'er for at få dem til at se mere fyldte ud....

Du skal lære at acceptere dig selv, som du er, ellers får du hurtigt et meget langt liv. Hvis du stadig føler, at det er et problem, så kan du eventuelt bruge et sæt af mormors gamle uldsokker - DEM er der fyldt i. Bedste hilsner Frederik & Signe.

Vi bliver bange når vi ser politiet, bliver hunde så bange for politihunde? Vi kan ikke se luft men vand, kan fisk så se luft men ikke vand?

Godt spørgsmål. Hvis nu du sætter dig ned og ryger en ordentlig havaneser med lidt 'godaw' i og stiller dig selv det samme spørgsmål, så er jeg sikker på, at du finder svaret.

Kærlig hilsen Frederik & Signe.

Hvad er meningen med livet?

Ifølge os, er meningen med livet helt klart kolde øller og kvinder. Men spørger du Jacob Mikkelsen, vil han sige, at man skal være tro mod sig selv og sine værdier. Holde fast i at være sig selv og gå mod lyset til en sikker fremtid. Vi foretrækker det første valg.

Hilsen Frederik & Signe.

2017's bedste memes

2017 er slut, men vi mangler forsat at kåre årets vigtigste pris i BG-Times: Nemlig 2017s bedste memes. Vi kategoriserer efter, hvilken måned de gik viralt, og laver dem om til BG-memes. Nyd dem!

Skrevet af Rasmus Frimodt Tønder, Magnus Dalgaard Hansen og Anton Høløft Ellert Larsen

Januar:

Februar:

Marts:

April:

Maj:

August:

Juni:

September:

Oktober:

Når de ikke har flere lyntog med kebab og du tager et med kylling i stedet

November:

Juli:

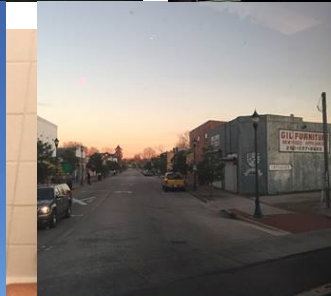
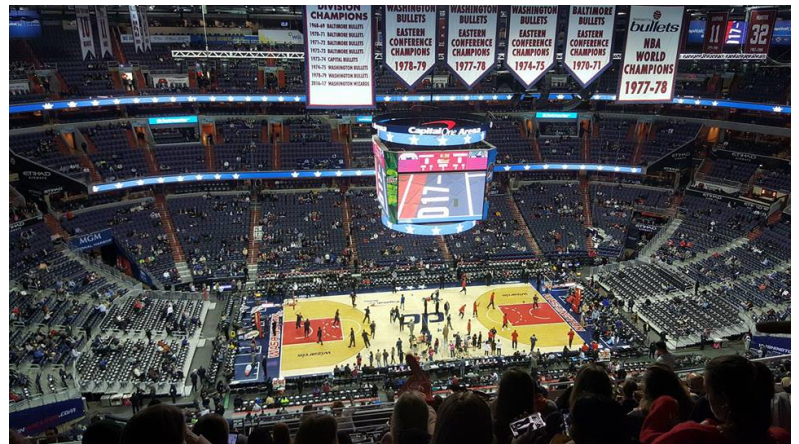
Mig: Jeg kan ikke pjække fra første time

Indre mig: Gør det. Du har kun 9% fravær

December:

Billeder fra 2.C's studietur til USA

Horoskoper april 2018

Vædderen 21. marts - 19. april

Du bruger penge på at forskønne din hverdag. Det kan være på dig selv, dit udseende, men lige så gerne på ekstraordinær god mad ude som hjemme.

Tyren 20. april - 20. maj

I et særligt fællesskab kan du få afløb for din kreative udfoldelse. Det kan være lige så vigtigt at hygge jer sammen, og det gælder også i dit parforhold.

Tvillingerne 21. maj - 20. juni

Det er en dag med kærlige energier, hvor det er dig, der bliver flirtet med og lagt op til. Måske er det ikke så belejligt, så enten ignorerer du det eller holder det skjult.

Krebsen 21. juni - 22. juli

Fællesskabets drømme og visioner får næring, og du bør opsøge disse fællesskaber for inspirationens og indfølelsens skyld. Der er inspiration fra udlandet.

Løven 23. juli - 22. august

Der er opgaver, der i den grad appellerer til din fantasi og skaberlyst. Selv om du gerne selv vil tage æren, kommer inspirationen fra andre.

Jomfruen 23. august - 22. september

Der er personer, som du omgås, der udsender romantiske signaler. Du er lidt svær at få kontakt med, så der skal store ord og armbevægelser til for at få dig i tale.

Vægten 23. september - 22. oktober

Dagen byder på smukke og sanselige oplevelser. Du får købt noget, der kan pynte eller behage dine sanser. En sød person gør indtryk på dig.

Skorpionen 23. oktober - 21. november

Du kan være både streng og kontant uden at blive opfattet som sådan. Det er noget af en kunst, du præsterer - både at være grov og imødekomende.

Skytten 22. november - 21. december

Åbner du din dør for en ven, kan det blive et hyggeligt gensyn. I har en fælles fortid, der giver jer meget at tale sammen om.

Stenbukken 22. december - 19. januar

Der ligger en slags forsoning over dagen. Har du sagt noget, du har fortrudt, er det et godt tidspunkt at gyde lidt olie på de oprørte vande.

Vandmanden 20. januar - 18. februar

Er der en, du ønsker at forkæle, holder du dig ikke tilbage med at imponere. Det er sikkert i en grad, der gør, at du bruger en hel del penge.

Fisken 19. februar - 20. marts

Er du på nogen som helst måde musikalsk anlagt, kan du udøve eller opsøge dette. Din stemme kan noget særligt, og du kan være poetisk.

